

E totul uitare.

Sorina

E totul uitare.

Că-a fost toamnă, am uitat,
două frunze arămii,
pe bătaia inimii,
pe un vânt s-au înălțat.

Că-a fost vară, am uitat,
dimineți în răsărit,
vântu-n joc la frunzărit,
într-o ploaie, alintat.

Primăvară de-o fi fost,
am uitat, da am uitat,
ghiocelul alb pictat,
sub zăpezi, la adăpost.

Dar e iarnă, pe un verde
șal, de lână fină,
pe un ciob din luna plină,
pe un om de nea albit,
pe un pom sărbătorit,
ce e nins, să ne dezmierde.